

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Talianska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2002/11/ES⁽¹⁾ zo 14. februára 2002, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 68/193/EHS⁽²⁾ o obchodovaní s množiteľským materiálom viniča a zrušujúca smernicu 74/649/EHS (Ú. v. ES L 53 z 23. februára 2002, s. 20), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 uvedenej smernice;
- zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 3. februára 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 53 zo dňa 23.2.2002, s. 20
⁽²⁾ Ú. v. ES L 93 zo dňa 17.4.1968, s. 15

Žaloba podaná dňa 16. novembra 2004 Komisiou Európskych spoločností proti Talianskej republike

(Vec C-478/04)

(2005/C 31/13)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Minas Konstantinidis a Giuseppe Bambara, splnomocnení zástupcovia, podala dňa 16. novembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor určil, že:

- a) neprijatím potrebných opatrení na zabezpečenie toho, aby nebezpečné odpady uložené na skládke Cà di Capri (Verona) boli zhodnotené alebo zneškodnené bez ohrozenia ľudského zdravia alebo bez použitia postupov či metód, ktoré by mohli poškodiť životné prostredie,
- b) neprijatím potrebných opatrení, aby držiteľ nebezpečných odpadov uložených na tejto skládke tieto odpady odovzdal súkromnému alebo verejnému zariadeniu, ktoré odpad zbiera alebo podnik, ktorý vykonáva činnosti uvedené v prílohách II A a II B smernice, alebo sám zabezpečil zhodnotenie alebo zneškodnenie odpadov v súlade s ustanoveniami Spoločenstva,

- c) neprijatím potrebných opatrení, pokiaľ ide o túto skládku, nachádzajúcu sa v mieste kde je zložený (skládku) nebezpečný odpad, na vykonanie súpisu a identifikácie tohto odpadu a na to, aby sa nezmiešavali rôzne kategórie odpadov alebo nebezpečné odpady s ostatnými odpadmi,

si Talianska republika nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 4 a 8 smernice 75/442/EHS⁽¹⁾ o odpadoch, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/156/EHS⁽²⁾ z 18. marca 1991 a článku 2 ods. 1, 2 smernice 91/689/EHS o nebezpečných odpadoch.

- zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia tvrdí, že z dôvodov uvedených v predložených návrhoch, pokiaľ ide o Cà di Capri (Verona) si Talianska republika nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice 75/442/EHS, zmenenej a doplnenej smernicou 91/156/EHS a rovnako zo smernice 91/689/EHS.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 194 zo dňa 25.7.1975, s. 39
⁽²⁾ Ú. v. ES L 78 zo dňa 26.3.1991, s. 32

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret uznesením zo dňa 16. novembra 2004 vo vzťahu ku konaniu Laserdisken ApS proti Kulturministeriet

(Vec C-479/04)

(2005/C 31/14)

(Jazyk konania: dánčina)

Østre Landsret (Dánsko) podal uznesením zo dňa 16. novembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie prejudiciálneho konania vo vzťahu ku konaniu Laserdisken ApS proti Kulturministeriet, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 19. novembra 2004.

Østre Landsret žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Je článok 4 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti⁽¹⁾ neplatný?

2. Bráni článok 4 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti členskému štátu v tom, aby ponechal inštitút zániku práv ich medzinárodným vyčerpaním vo svojej právnej úprave?

Druhá otázka smeruje k vyjasneniu, či sa môže členský štát, ktorý chce slobode prejavu a prístupu občanov ku kultúrnym statkom udeliť väčšiu váhu ako snahe chrániť vnútroštátnych nositeľov práv proti konkurencii, odchýliť od článku 4 ods. 2?

(¹) Ú. v. ES L 167 zo dňa 22.06.2001, s. 10

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Viterbo uznesením zo dňa 2. novembra 2004 vo vzťahu ku trestnoprávnemu konaniu proti: D'Antonio Antonello

(Vec C-480/04)

(2005/C 31/15)

(Jazyk konania: taliančina)

Tribunale di Viterbo (Taliansko) podal uznesením z 2. novembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie prejudiciálneho konania vo vzťahu ku trestnoprávnemu konaniu proti: D'Antonio Antonello, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 17. novembra 2004.

Tribunale di Viterbo žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Je článok 4,1 a 4 bis zákona 401/89 v znení neskorších zmien, ktorý v súčasnosti povoľuje činnosť, ktorá je predmetom konania, len talianskym koncesionárom z verejného sektora a nie aj sprostredkovateľom zahraničných „bookmakers“, zlučiteľný s článkami 31, 86-43, 49 Zmluvy ES (¹)?

(¹) Uvedené je potrebné čítať pravdepodobne takto: články 31 ES, 43 ES, 49 ES a 81 až 86 ES.

Žaloba podaná dňa 23. novembra 2004: Komisia Európskych spoločností proti Spojenému kráľovstvu

(Vec C-484/04)

(2005/C 31/16)

(Jazyk konania: angličtina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Gérard Rozet a Nicola Yerrell, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 23. novembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Spojenému kráľovstvu.

Komisia Európskych spoločností navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyhlásil, že:

- i) uplatnením odchýlky na pracovníkov, ktorých trvanie pracovného času sa nemeria, alebo nie je vopred určené, alebo si ich môžu určiť sami pracovníci; a
- ii) neprijatím primeraných opatrení na uplatnenie práv na denný a týždenný odpočinok,

Spojené kráľovstvo si nespĺnilo svoje povinnosti podľa článku 17 ods. 1 smernice Rady 93/104/ES z 23. novembra 1993 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (¹) a článku 249 ES.

2. zaviazal Spojené kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia:

Uplatnenie odchýlky v článku 17 ods. 1

Článok 17 ods. 1 smernice umožňuje členským štátom odchýliť sa od určitých článkov smernice, keď vzhľadom na osobitnú povahu príslušnej činnosti sa trvanie pracovného času nemeria, alebo nie je vopred určené, alebo si ich môžu určiť sami pracovníci.

Spojené kráľovstvo prebralo smernicu do vnútroštátneho právneho poriadku prostredníctvom Working Time Regulations 1998 (Nariadenia o pracovnom čase 1998) (SI 1998/1833) (ďalej len „1998 Regulations“). Tieto 1998 Regulations pôvodne v regulation 20 obsahovali odchýlku od ustanovení týkajúcich sa maximálneho týždenného pracovného času, dĺžky nočnej práce, denného a týždenného odpočinku a prestávok na odpočinok, ktorá bola v súlade s ustanoveniami článku 17 ods. 1 smernice.